

Publicerad 2006-12-16 13:50 av Reservskåningen

Lugnet i mitten

Bubblans vägg är nu genomskinlig igen
Värst är nog världen där utanför
Här inne anar man nån men ser ingen
Där ute pratar man och sällan hör

Utanför den tunna väggen blåser det hårt
Den rasande stormen här i mitten
Innan var det eget men nu är det vårt
Här på toppen blir man kär i ritten

Orkanen den påverkar mitt sinne igen
Lugnast är livet här i dess öga
Omkring min verklighet virvlar inne i den

Medmänkor som andra bryr sig föga

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Reservskåningen med Poeter.se id #12897 innehar upphovsrätten